

„I denne sag er det“, udtalte han, „sygehusbestyrelsen, der har kompetence til at afgøre afskedigelsesspørgsmål, og vi ved som sagt, at der foreligger en tiltrædelse fra byråd og amtsråd. Her kommer vi naturligvis også ind på spørgsmålet om det kommunale selvstyre, der — som det allerede er blevet fremdraget — jo også er hjemlet i grundloven. Der er vist ingen, der vil bestride, og det gør det ærede medlem hr. Axel Kristensen heller ikke på nogen måde, at dette er udtryk for et værdifuldt princip, som vi alle må tilslutte os. Det er et værdifuldt princip, at man lader de folkevalgte organer, altså her de kommunale myndigheder, træffe afgørelsen i de sager, der er henlagt til dem.

Det er altså for så vidt de principielle betæneligheder, man må have; det siger sig selv, at der kan være omstændigheder, der kan bevirke, at man kan fravige disse principielle betæneligheder, men det kan som omtalt ikke bestrides, at afgørelsen er truffet af den rette myndighed.“

Clara Munch (KF) understregede stærkt betydningen af det kommunale selvstyre og opfordrede ligesom Egon Jensen forslagsstilleren til at tage sit forslag tilbage.

Kirkegaard (RV) kunne heller ikke støtte lovforslaget.

Det samme var tilfældet med *Skræppenborg-Nielsen* (SF), der bl. a. udtalte:

„Formålet med det lovforslag, vi behandler, er at få folketinget til at nedsætte et undersøgelsesudvalg netop for at få sagen undersøgt til bunds. Efter det sidst fremkomne i sagen er der i hvert fald efter min mening næppe tvivl om, at sagen ikke er undersøgt til bunds, og spørgsmålet er så, om det er folketinget som sådant, der skal foretage denne tilbundsgående undersøgelse i retfærdighedens navn. Det letteste og det populæreste ville være at sige ja til det af det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte lovforslag, og jeg beklager, at også vi må sige nej, fordi vi af mange forskellige grunde ikke kan indse, at det er en sag, folketinget bør beskæftige sig med, bl. a. af hensyn til de konsekvenser, der tidligere er nævnt her i dag.“

De uafhængiges ordfører, *Rimstad*, gik ligeledes imod lovforslaget, hvilket dog ikke skete på hele partiets vegne, da *Mose Hansen* gav udtryk for, at han kunne tiltræde lovforslaget.

Heller ikke blandt de konservative og de radikale var der, efter hvad partiernes ordførere oplyste, fuld enighed om, hvilken stilling man skulle tage til lovforslaget.

Ved forhandlingens slutning drog forslagsstilleren den konklusion af de fremførte synspunkter at *tage lovforslaget tilbage*, hvilket skete med følgende motivering:

„Jeg ønsker stadig denne sag undersøgt. Jeg ved, jeg ikke har nogen mulighed for at få ændret den afgørelse, visse partier har truffet. Jeg ved, at det på forhånd er givet, at der vil blive flertal i denne sal imod mit lovforslag. Da jeg meget nødig vil afskære andre